

و مقطعی است که در آن از روش استنادی و کتابخانه‌ای نیز بهره گرفته شده است. جامعه آماری این تحقیق، شامل تمامی مسئولان آموزش شعب استان تهران طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۸ و نمونه آماری آن شامل تمام اعضای جامعه آماری بود. ابزار تحقیق، پرسشنامه محقق ساخته بود.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های این پژوهش، سهمیه آموزشی و مریبیان بین شعب، به طور مناسب توزیع نشده‌اند. مشکلات مهمی که مسئولان آموزش شعب در خصوص مریبیان بیان داشتند به ترتیب شامل موارد عدم وجود مزایای مناسب اداری برای پرسنل آموزش (سختی کار، اضافه کاری و...)، پایین بودن حق الرحمه مریبیان و مدرسان، کافی نبودن تعداد پرسنل آموزش در شعب و کمبود و نامناسب بودن وسائل کمک آموزشی می‌شد.

نتیجه‌گیری: حفظ و نگهداری مریبیان در جمعیت هلال احمر حائز اهمیت است که با بهره‌گیری از الگوهای مشارکتی می‌توان به این مهم دست یافت. علاوه بر استفاده از این الگوها، بایستی به مشکلات مریبیان نیز توجه داشت.

کلمات کلیدی: مریبیان، مسئولان آموزش، شعب جمعیت هلال احمر، استان تهران.

بررسی مشکلات مریبیان از دیدگاه مسئولان آموزش شعب جمعیت هلال احمر استان تهران در طی سال‌های 1388-1386

ناهدید ساریخانی^{*}، احمد صادقی^{**}، حمید نقیئی^{***}،
شهناز کامرانی^{****}، زهرا آبجام^{*****}.
^{*}نویسنده مسئول: دکترای علوم اجتماعی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی رودهن، دماوند

Email: na_s_16@yahoo.com

**معاون رئیس جمعیت هلال احمر و مدیرعامل استان تهران
***معاون آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر استان تهران
****کارشناس مسئول پژوهش جمعیت هلال احمر استان تهران
*****کارشناس مسئول اداره تحقیقات و برنامه‌ریزی مؤسسه آموزش عالی و معاونت آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر
وصول مقاله: ۸۹/۷/۱۰ پذیرش مقاله: ۸۹/۷/۱۴

چکیده

مقدمه: جذب و نگهداری مریبیان امداد و کمک‌های اولیه، و نجات، به عنوان منبع و سرمایه‌ای سودمند در جامعه حائز اهمیت است. لذا این مقاله به منظور تحقیق این هدف، به بررسی مشکلات مریبیان از دیدگاه مسئولان آموزش شعب جمعیت هلال احمر استان تهران در طی سال‌های ۱۳۸۸-۱۳۸۶ پرداخته است.
روش‌ها: این پژوهش از نوع پیمایشی، توصیفی

مقدمه

سؤالات زیر است:

- مهم‌ترین مشکلات عمومی شعب در خصوص مریان کدام است؟
- مهم‌ترین مشکلات در برگزاری دوره‌های آموزشی مریان کدام است؟
- چه راهکارهایی می‌تواند منجر به جذب و نگهداری مریان و ادامه فعالیت آنان در جمعیت شود؟

روش‌ها

این پژوهش از نوع پیمایشی، توصیفی و مقطعی است که در آن از روش اسنادی و کتابخانه‌ای نیز بهره گرفته شده است. در روش پیمایشی برای جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است و در بخش اسنادی به مطالعه و بررسی پژوهش‌های پیشین و جمع آوری مطالب مرتبط با مطالعه پرداخته شده است. جامعه آماری شامل تمام مسئولان آموزش شعب استان تهران طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۸ است. از آنجا که تعداد جامه آماری محدود بوده، اقدام به تمام شماری شده است. پرسشنامه محقق ساخته شامل سه بخش می‌باشد: بخش اول دارای مجموعه سوالاتی درخصوص ویژگی‌های فردی مسئول آموزش است. بخش دوم درخصوص آمار مریان و وضعیت علمی و فعالیت آنان و دوره‌ها و سهمیه آموزشی است که این قسمت

ایران با توجه به جایگاه جغرافیایی خاص خود در شمار کشورهای بلخیز جهان است. بنابراین، تربیت و سازماندهی تیم‌های امداد و نجات ضرورتی انکارناپذیر است. از این رو، جمعیت هلال احمر به عنوان بزرگترین سازمان امدادی کشور به امر برنامه‌ریزی برای آمادگی در مقابله با حوادث و سوانح، آموزش‌های عمومی در این زمینه‌ها و تربیت کادر امدادی و نیروی انسانی مورد نیاز اقدام کرده است (۱). در این خصوص، معاونت آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر برای تربیت مریان بهویژه در زمینه‌های امداد و کمک‌های اولیه، و نجات دوره‌های آموزشی مختلفی را برگزار کرده است. این معاونت با تأمین ابزار، وسایل و تجهیزات و اسایید متخصص و مجبوب، خدمات آموزشی را در اختیار فراغیران می‌گذارد و هر دو سال یک بار نیز دوره‌های بازآموزی را برای مریان برگزار می‌کند (۲).

برای جذب و نگهداری مریان، علاوه بر برگزاری دوره‌های آموزشی، لازم است عوامل بازدارنده و موافع موجود شناسایی شوند. این مقاله به بررسی مشکلات مریان از دیدگاه مسئولان آموزش شعب جمعیت هلال احمر استان تهران در طی سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۸ پرداخته است و در صدد پاسخگوئی به

آموزش مورد مطالعه معادل ۳۴/۵ سال با حداقل ۲۶ سال و حداکثر ۴۳ سال بوده است. میانگین سنی مردان برابر ۳۴/۳ سال با حداقل ۲۶ و حداکثر ۴۲ سال و میانگین سنی زنان برابر ۳۴/۶ سال با حداقل ۳۰ و حداکثر ۴۳ سال بوده است. نتایج نشان داد که ۲۸/۶ درصد از مسئولان آموزش شعب مدرک کاردانی، ۶۴/۳ درصد مدرک کارشناسی و کمتر از ۸ درصد مدرک کارشناسی ارشد داشتند.

بر اساس نتایج، وضعیت اشتغال ۲۸/۶ درصد از مسئولان آموزش شعب رسمی، ۲۱/۴ درصد پیمانی، ۲۸/۶ درصد قراردادی، ۷/۱ درصد شرکتی و ۱۴/۳ درصد داوطلبانه بوده است.

میانگین کل سابقه کار به عنوان مسئول آموزش، در میان مسئولان آموزش مرد برابر ۴/۳ سال با حداقل ۶ ماه و حداکثر ۱۷ سال بوده که این مقادیر در بین مسئولان آموزش زن به ترتیب ۵/۸ سال، ۲ ماه و ۱۱ سال بوده است. به عبارت دیگر میانگین سابقه کار زنان به عنوان مسئول آموزش نسبت به مردان بیشتر بوده است.

نتایج نشان داد که تعداد مریبان امداد و کمک‌های اولیه بین سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۸ به میزان ۱۴/۱ درصد افزایش داشته است. اما روند آن در طی این سال‌ها دارای نوسان بوده است، به طوری که درصد رشد تعداد این مریبان

از پرسشنامه با تدوین سؤالاتی در صدد بررسی کمی مریبان و دوره‌های آموزشی برآمده است. بخش سوم با ۲۷ گویه، به بررسی مشکلات موجود در مرکز استان از دیدگاه مسئولان شعب پرداخته است. این گویه‌ها شامل ۲ زیرمقیاس درباره دوره‌های آموزشی و مشکلات عمومی است. با اجرای پرسشنامه مقدماتی روی ۱۰ نفر از اعضای مریبان، ضریب الگای کرونباخ بخش دوم معادل ۰/۸۱ و بخش سوم معادل ۰/۸۰ به دست آمد که نشان دهنده قابل قبول بودن پایایی این پرسشنامه است. درخصوص اعتبار پرسشنامه، از نظرات ۴ نفر از مریبان مجبوب و مسئولان آموزش شعب طی چندین جلسه، استفاده و با بهره‌گیری از نظر آنان برخی از سؤالات اصلاح شد.

یافته‌ها

در سال ۱۳۸۸، جمعیت هلال‌احمر استان تهران ۱۴ شعبه را در شهرستان‌های استان تهران تحت پوشش خود داشته است. البته در این بررسی به علت عدم همکاری مسئول آموزش شعبه نظرآباد، اطلاعاتی در مورد این شعب موجود نیست.

از مجموع مسئولان آموزش شعب جمعیت هلال‌احمر استان تهران ۴۲/۹ درصد را مردان و ۵۷/۱ درصد را زنان تشکیل داده‌اند. به علاوه نتایج نشان داد که میانگین سنی کل مسئولان

جدول شماره ۲: تعداد سهمیه آموزشی و دوره‌های
برگزار شده در مراکز جمعیت هلال احمر استان
تهران طی سال‌های ۱۳۸۶-۸۸

ردیف	نام دوره	تعداد	توضیح
۱	سایر دوره‌های مرتبط	۲	
۵	تخصصی نجات	۱۵	
۳	تخصصی امداد	۱۲	
۹	عمومی نجات (۱۰۶ ساعته)	۲۲	
۱۵	عمومی امداد (۸۹ ساعته)	۳۵	
۱۳۲۰	داوطلبی (۴۰ ساعته)	۸۵۷	
۱۱۹۸	مقدماتی (۳۵ ساعته)	۸۵۷	
۹۲۷	عمومی همگانی (۸ ساعته)	۲۹۴	
۱۳	تخصصی	۱۰	
۲۱	تکمیلی (۱۶۰ ساعته)	۱۴	
۱۸۹۷	مقدماتی (۳۲ ساعته)	۱۲۳۸	
۱۲۱۷	عمومی همگانی (۸ ساعته)	۵۳۷	
۲۴	تکمیلی (۱۶۰ ساعته)	۱۷	
۱۶۷۸	مقدماتی (۳۲ ساعته)	۸۵۱	
۱۴۶۴	عمومی همگانی (۸ ساعته)	۶۳۵	
			ج

طی سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۸۶، به میزان ۹/۲ درصد و طی سال‌های ۱۳۸۸-۱۳۸۷، به میزان ۴/۵ درصد بوده است. به علاوه نتایج نشان داد که متوسط تعداد مریان امداد و کمک‌های اولیه در جمعیت هلال احمر استان تهران در سال‌های ۲۹، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸ و ۱۳۸۶ به ترتیب برابر ۶۵ نفر و ۳۰ نفر و دامنه تغییرات تعداد آنان در بین شعب، در سال‌های فوق، بین صفر تا ۶۵ نفر بوده است.

در این مطالعه مریان نجات نیز مورد بررسی قرار گرفتند که نتایج نشان داد، تعداد آنان بین سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۸، افزایش داشته است؛ اما روند آن در طی این سال‌ها دارای نوسان بوده است، به طوری که درصد رشد مریان نجات طی سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۷، به میزان ۱۷/۱-۱۷/۱ درصد و طی سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۸۸، به میزان ۲۰/۶ درصد بوده است. در ضمن نتایج نشان داد که متوسط تعداد مریان نجات در جمعیت هلال احمر استان تهران در سال‌های ۱۳۸۷، ۱۳۸۶ و ۱۳۸۸ به ترتیب برابر ۳، ۲ و ۳ نفر و دامنه تغییرات تعداد این مریان در بین شعب، در سال‌های فوق، بین صفر تا ۱۰ نفر بوده است.

همگانی $\frac{2}{3}$ برابر، مقدماتی $\frac{1}{5}$ برابر، تکمیلی $\frac{1}{5}$ برابر و تخصصی $\frac{1}{3}$ برابر بوده است.

در سال ۱۳۸۸ نتایج نشان داده است که نسبت تعداد دوره‌های برگزار شده به تعداد سهمیه آنها صرفاً در دوره‌های عمومی همگانی $\frac{3}{2}$ برابر، مقدماتی $\frac{1}{4}$ برابر و داوطلبی $\frac{1}{5}$ برابر بوده است.

بر اساس نظر $\frac{78}{6}$ درصد از مسئولان آموزش شعب، از مربیان شعب جمعیت هلال احمر ارزشیابی صورت می‌گیرد.

از دیدگاه مسئولان آموزش شعب، رتبه‌بندی مهم‌ترین مشکلات در زمینه دوره‌های آموزشی به ترتیب زیر بود:

- رتبه اول با $\frac{7}{3}$ درصد مربوط به مشکلات کافی نبودن مربی مجاز به تدریس، عدم وجود مزایای مناسب اداری برای پرسنل آموزش (سختی کار، اضافه کاری و...) و پایین بودن حق الزحمه مربیان و مدرسان

- رتبه دوم با $\frac{6}{7}$ درصد مربوط به مشکلات کافی نبودن تعداد پرسنل آموزش در شعب، کمبود و نامناسب بودن وسائل کمک آموزشی و بالا بودن حجم کاری مسئول آموزش

- رتبه سوم با $\frac{6}{1}$ درصد مربوط به مشکلات پایین بودن جذب فراغیان به دلیل عدم همکاری واحدهای امداد، جوانان و

بر اساس نتایج، از مجموع مربیان در جمعیت هلال احمر استان تهران، ۳۱ درصدارای رشته‌های تحصیلی غیرمرتب و فاقد مدرک مربیگری امداد و کمک‌های اولیه، ۲۶/۸ درصد دارای رشته‌های تحصیلی غیرمرتب و دارای مدرک مربیگری امداد و کمک‌های اولیه، ۲۱/۸ درصد دارای رشته‌های تحصیلی مرتب و فاقد مدرک مربیگری امداد و کمک‌های اولیه و ۲۰/۴ درصد دارای رشته‌های تحصیلی مرتب و دارای مدرک مربیگری امداد و کمک‌های اولیه بوده‌اند. در ضمن با توجه به بیشتر بودن تعداد زنان، سهم درصد مربیان زن نسبت به مرد در رشته‌های تحصیلی فوق الذکر بیشتر بوده است.

جدول شماره ۲ بیانگر تعداد سهمیه آموزشی و دوره‌های برگزار شده در شعب جمعیت هلال احمر استان تهران طی سال‌های ۱۳۸۶ - ۱۳۸۸ است. نتایج در سال ۱۳۸۶ نشان داده است که نسبت تعداد دوره‌های برگزار شده به تعداد سهمیه آنها در دوره‌های عمومی همگانی $\frac{2}{3}$ برابر، مقدماتی $\frac{2}{5}$ برابر و تکمیلی $\frac{1}{4}$ برابر بوده است.

در سال ۱۳۸۷ نتایج بیانگر این مطلب است که نسبت تعداد دوره‌های برگزار شده به تعداد سهمیه آنها در دوره‌های عمومی

مهم‌ترین مشکلات عمومی شعب به ترتیب

زیر بود:

- رتبه اول با ۲۱/۸ درصد مربوط به مشکل عدم وجود امکانات رفاهی و تسهیلات در شعب
- رتبه دوم با ۲۰ درصد مربوط به مشکل عدم اختصاص بودجه مناسب و بهموقع به شعب
- رتبه سوم با ۱۶/۴ درصد مربوط به مشکلات استاندارد نبودن فرم‌های ارزشیابی مریان و عدم وجود تنخواه‌گردن در شعب
- رتبه چهارم با ۱۲/۷ درصد مربوط به مشکلات عدم وجود اطلاع‌رسانی توسط رسانه‌ها و وسایل ارتباطی و ناهمانگی بین دستورالعمل‌ها و اجرا به دلیل عدم وجود تجربه اجرایی در بین برنامه‌ریزان و سیاستگذاران

بحث و نتیجه‌گیری

از آنجا که مریان به عنوان سرمایه اجتماعی (۴ و ۳) در جامعه محسوب می‌شوند، حفظ و نگهداری آنان در جمعیت هلال احمر، حائز اهمیت است که با بهره‌گیری از الگوهای مشارکتی (۵) می‌توان به این مهم دست یافت. علاوه بر استفاده از این الگوهای بایستی به مشکلات مریان نیز توجه داشت که مهم‌ترین

داوطلبان، عدم وجود مریان مجبور و آشنا با تکنولوژی و علم روز

- رتبه چهارم با ۵/۵ درصد مربوط به مشکلات کافی نبودن دوره‌های آموزشی ضمن خدمت ویژه مسئول آموزش و وجود سازمان‌های موازی در جذب مریان
- رتبه پنجم با ۴/۲ درصد مربوط به مشکلات نداشتن منبع و مرجع آموزشی کافی در شعب، مشخص نبودن مراحل ارتقای مریان و مرتبط نبودن وضعیت تحصیلی مسئولین آموزشی
- رتبه ششم با ۳/۶ درصد مربوط به وجود اشکال در دستورالعمل‌ها
- رتبه هفتم با ۲/۴ درصد مربوط به مشکلات طولانی بودن مدت برگزاری دوره، فضای آموزشی نامناسب و کمبود فضای آموزشی
- رتبه هشتم با ۱/۸ درصد مربوط به مشکلات عدم درخواست برگزاری دوره و آشنا نبودن مسئول آموزش با دستورالعمل وظایف مربوط
- رتبه نهم با ۱/۲ درصد مربوط به مشکل ناهمانگی بین شعب و مرکز استان در امر اطلاع‌رسانی از دیدگاه مسئولان آموزش شعب، رتبه‌بندی

- سهمیه دوره‌های آموزشی بین مربيان به طور مناسب توزيع شود.
- يکی از مشکلات موجود، عدم آشنایی مسئولان آموزش شعب با دستورالعمل‌ها و وظایف مربوطه است؛ لذا پیشنهاد می‌شود که جمعیت هلال احمر جلسات و دوره‌های آموزشی کوتاه مدت برای مسئولان آموزش برگزار کند و آنان را با اجرای صحیح دستورالعمل‌ها آشنا کند. در ضمن درخصوص تدوین دستورالعمل‌ها بهتر است علاوه بر برنامه‌ریزان و سیاستگذاران، مسئولان سطوح میانی و مربيان خبره نیز مشارکت نمایند.
- مربيان از مزایای جمعیت و تأمین هزینه ایاب و ذهاب آنان با اختصاص تنخواه‌گردان به مسئولان آموزش شعب برخوردار شوند.
- بیمه حوادث مربيان و نیز ثبت سنت آموزشی - امدادی آنان در طول مدت همکاری با جمعیت هلال احمر مورد لحاظ قرار گیرد.
- به منظور ارتقای سطح علمی و کیفیت تدریس مربيان، از تجهیزات و تکنولوژی آموزشی به روز استفاده شود و نحوه استفاده صحیح از تکنولوژی آموزشی به مربيان آموزش داده شود.

آنها در این پژوهش، عبارت بودند از عدم وجود مزایای مناسب اداری برای پرسنل آموزش (سختی کار، اضافه کاری و...)، پایین بودن حق‌الرحمه مربيان و مدرسان، "کافی بودن تعداد پرسنل آموزش در شعب و کمبود و نامناسب بودن وسائل کمک آموزشی. در ضمن به مشکلات عمومی موجود نیز باید پرداخت که از آن میان به مواردی مانند عدم وجود امکانات رفاهی و تسهیلات در شعب و عدم اختصاص بودجه مناسب و به موقع به شعب می‌توان اشاره کرد.

پیشنهادها

با توجه به نتایج این مطالعه راهکارهای زیر پیشنهاد می‌شود:

- با توجه به عدم توزيع مناسب مربيان بین شعب، تدبیری برای توزيع مناسب آنان اتخاذ شود.
- اطلاع‌رسانی مناسبی از طریق فراخوان‌های عمومی (رسانه‌های عمومی و جمعی) برای جذب مربي صورت گیرد.
- هماهنگی‌های مناسب بین مربيان با مسئولان آموزش شعب و مسئول شعب درخصوص کتب و امکانات آموزشی و امور اداری صورت پذیرد.

سپاسگزاری

از اعضای کمیته پژوهشی استان، رؤسای شعب و مسئولان آموزش شعب جمعیت هلال احمر استان تهران که در اجرای این تحقیق ما را یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌نماییم.

References

1. Youth Organization Education Department of Red Crescent Society. Movement of International Red Cross and Red Crescent-for educators and Students, 2004. [In Persian]
2. Report of educators level determination Department of Education and Research, Red Crescent Society Tehran province in 2009. [In Persian]
3. Ghaffari, GH, Niazi, M. "Sociology of Participation". Tehran: Nazdik Publication, 2006. [In Persian]
4. Field, John. "Social Capital". Trans by Asgharpour, A. Ferdowsi University of Mashhad, 2006.
5. Saeedi, M.R. "Introduction to public participation and NGOs", Tehran: SAMT, 2003. [In Persian]

Problems of Trainers in view of Educational Responsible Persons in Red Crescent Society Branches of Tehran Province in ۱۴۰۷-۱۴۰۹

Correspondent Author: Sarikhani N, PhD in Social Sciences, Islamic Azad University of Roudehen, Damavand, Iran
Email: na_s_17@yahoo.com

Sadeghi A, Chairman of Red Crescent Society of Tehran Province, Tehran, Iran
Naghiee H, Deputy of Research and Education, Red Crescent Society of Tehran Province, Tehran, Iran
Kamrani SH, Senior Desk Officer of Research, Red Crescent Society of Tehran, Iran
Abjam Z, Senior Desk Officer of Research & Planning, Institute of Applied Science and Technology, Tehran, Iran

Received: ۱۴۰۸-۰۸-۳۱ **Accepted:** ۱۴۰۸-۰۹-۰۶

Abstract

Background

It is important to attract and to maintain the relief, first-aid and rescue trainers as a useful source and capital in the society. Therefore, this paper aims to study trainers' problems in view of responsible persons for training in Red Crescent Society Branches of Tehran Province in ۱۴۰۷-۱۴۰۹.

Methods

Regarding the goals and subject matter of this survey, it was used descriptive, cross sectional and also library resources and documentary research methods. By using a research-made questionnaire, all educational responsible persons of Red Crescent Society Branches of Tehran Province were selected in ۱۴۰۷-۱۴۰۹.

Findings

According to the results, a significant number of trainers have expressed that there were some problems in the way of trainers evaluating. The educational responsible persons believed that branch educational problems are more than public problems in the center.

Conclusion

Educational responsible persons are recommended to identify and to maintain the skilled and experienced trainers in branch based on their capabilities and quality of teaching.

Key words: trainers, educational responsible persons, Branch of Red Crescent Society, Tehran province